

Strip Core/Forum Ljubljana, core@mail.ljudmila.org, tel. 01 2319662, 031 401556

www.svetlobnagverila.net, [facebook/svetlobnagverila](https://www.facebook.com/svetlobnagverila)

NARAVA, 16. maj–18. junij 2016, Ljubljana (različne lokacije)

Mednarodni festival Svetlobna gverila, ki letos praznuje jubilejno deseto obletnico, je posvečen predstavljanju del sodobne vizualne umetnosti, katerih osnovno izrazno sredstvo je medij svetlobe. Pogled v minulo desetletje razkriva kopico drznih in nemalokrat tudi zahtevnih svetlobnih podvigov, s katerimi smo razsvetljevali mesto, hkrati pa razveseljevali njegove meščane in obiskovalce.

Naključje je hotelo, da bo program festivala v letu, ko se Ljubljana ponaša z nazivom Zelene prestolnice Evrope, prav tako potekal v znamenju zelene barve. Tematsko vodilo letošnje edicije festivala je namreč NARAVA, zaradi česar smo se letos, poleg ustaljenih lokacij, podali še v nekatere mestne parke in v Botanični vrt. Z večletnim projektom Boštjana Drinovca pričenjamo tudi s postopnim oblikovanjem Svetlobnega parka, ki bo umeščen ob Gradaščico. V sodelovanju s številnimi izobraževalnimi in kulturnimi institucijami smo tudi letos v program vključili dijake in študente ljubljanskih šol in fakultet, s katerimi razvijamo nove projekte, s serijo delavnic pa smo poskrbeli tudi za ustvarjalne apetite mladih.

Številne umetniške intervencije, predstavljene v sklopu festivala, tematizirajo in raziskujejo različne pomene, ki jo ima narava za človeka v sodobni družbi. Narava je namreč že od nekdaj navdihovala umetnike, ti pa se dandanes ne zadovoljijo več zgolj z njenim upodabljanjem, temveč se s pomočjo najsodobnejših tehnoloških orodij lotevajo tudi aktivnega raziskovanja njenih skrivnosti. Kot so zapisale članice iniciative ČIPke, ki letos prvič sodelujejo v okviru festivala, je “naša predstava o naravi kot statičnem, uravnoteženem in harmoničnem ekosistemu, ki ne vključuje človeka ali tehnologije, naivna.” Ljudje namreč imamo svoje mesto v naravi tako kot ga ima ona v nas. Bodisi kot botra ustvarjalnega navdiha, celo mistične kontemplacije, ali pa kot zavetišče skrivnostnih sil in procesov, ki zbujejo znanstveno in kreativno radovednost, narava tako umetnikom kot gledalcem brez dvoma ponuja neizčrpno količino gradiva in motivov. Predstavljeni projekti poustvarjajo sublimno lepoto narave, uprizarjajo igriva vsebinska ter formalna premeščanja ter ponujajo številna izhodišča za vsakovrstna raziskovanja in umetniška eksperimentiranja.

ODPRTJE FESTIVALA

GALERIJA VŽIGALICA IN OKOLICA

ponedeljek, 16. maj 2016 @ 21.30 [do 18. 6.]

.Galerija Vžigalica // Gilberto Esparza: Avtofotosintetične rastline, Urša Vidic: Glassworks #1, Špela Petrič & Shreyasi Kar: Sonce kot ultimativni kapital, Natan Esku: Evolucija, Tilen Sepič: Tilt

.Trg francoske revolucije // NTF- Katedra za oblikovanje tekstilij in oblačil: Kokon

.Križanke // SŠOF: Kalejdoskop ali opazovanje lepote oblik

.Gosposka ulica // L. Đorojević, L. Rica, M. Burja in S. Vrenko: Koda Kup //projekcija [samo 16. 5. in 18. 6.]

.Novi trg // André Bahna: Zate sem shranil sončni zahod

.Atrij ZRC, Novi trg // Atsara: [M]ondes [do 29. 5.]

.fasada ZRC SAZU // OCUBO: Detajli naravne svetlobe [do 21. 5.]

.Vegova ulica // Tina Drčar: Turritopsis nutricula–nesmrtna meduza

.Breg // Sabina Černič & Janez Grošelj: Utrip drevesa

V PARKIH IN VRTOVIH

BOTANIČNI VRT

ponedeljek, 23. maj @ 21.30 [do 4. junija, 21.30-23.30]

.Sophie Guyot: 1000Luces, Marko Batista: Mikrokozmos, ALUO: Gojišče MDXV, Tamar Frank: Lampyris Noctiluca, Fakulteta za arhitekturo: Metamorfoza Botaničnega vrta, rezultati delavnice Čarobni gozd

.RaumZeitPiraten: Električna Omela [2.–4. junija, 21.30-23.30]

PARK ZVEZDA //Tamar Frank: Svetlobni hálo [23. 5.–18. 6.]

PARK TIVOLI (pri MGLC) // ponedeljek, 30. maj @ 21.30

Marko A. Kovačič: Hybaria in Kdo bo napravil pajku mrežo? // rezultati delavnice [do 3. 7.], Tomaž Črnej: Doneski k slovanski mitologiji //projekcija, Tilen Sepič: Svetlobni oscilator [do 18. 6.]

POZNI CVETOVI

Nočna izložba Pešak, AKC Metelkova mesto // ponedeljek, 6. junij @ 21.30

Otto Urpelainen in Damian Vega: Pet dokazov posmrtnega življenja [do 3. 7.]

Plesni Teater Ljubljana // torek, 7. junij @ 21.00

Andrea Miltnerová in Jan Komárek: Tranzmutacija // plesna predstava

SVETLOBNI PARK OB GRADAŠČICI V TRNOVEM

petek, 17. junij @ 22.00

Boštjan Drinovec: Drevesni delec // 'stalna' postavitev [do 2021],

Tomaž Črnej: Doneski k slovanski mitologiji // enovečerna projekcija,

Kaja Janjić: Cianoza // avdio vizualni gibalni performans

POLETNA MUZEJSKA NOČ

sobota, 18. junij 2016

@ 21.30 PRED MGLC

iz delavnic: Sonce kot ultimativni kapital in Žužkarna

@ 21.30 GOSPOSKA ULICA

L. Đorojević, L. Rica, M. Burja in S. Vrenko: Koda Kup //projekcija

@ 22.00-23.00 GALERIJA VŽIGALICA

ČIPke: Narava_nosim naelektreno //odzivna instalacija

Produkcija: Strip Core / Forum Ljubljana, Metelkova 6, SI-1000 Ljubljana, core@mail.ljudmila.org, m. +386 31 401556

Koproducenti: Muzej in galerije mesta Ljubljane, Mednarodni grafični likovni center, galerija Kapelica/Zavod Kersnikova, Botanični vrt, ZRC SAZU, Naravoslovnotehniška fakulteta, Srednja šola za oblikovanje in fotografijo, Akademija za likovno umetnost in oblikovanje, Kino Šiška, Fakulteta za arhitekturo, RogLab, MarkerLab, festival Strictly Analog, Društvo Ljudmila, Zavod Projekt Atol, Zavod Carnica, KUD Mreža, Plesni Teater Ljubljana, KUD Nor, Rampa Laboratorij/Zavod Kersnikova, gledališče Glej in festival Ana Desetnica ...

Sofinancerji: Ministrstvo za kulturo RS, MOL – Oddelek za kulturo, Francoski inštitut v Sloveniji in Instituto Camoes.

Program Svetlobne gverile je del projekta Spectrum 16 – Transnational Light, ki ga sofinancira Evropska Unija, program Ustvarjalna Evropa. Vsebina tega zapisa je izključno odgovornost avtorja in v nobenem primeru ne predstavlja stališč Evropske komisije.

Spectrum 16
TRANSNATIONAL Light

Projekt sofinancira Evropska unija
Program Ustvarjalna Evropa
Kultura

Gostovanje Gilberta Esparze je del mednarodnega projekta Evropska mreža digitalne umetnosti in znanosti, ki ga galerija Kapelica izvaja s podporo programa Ustvarjalna Evropa Evropske Unije. Gostovanje sta podprli Mehiška agencija za mednarodno sodelovanje za razvoj in Mehiška ambasada na Dunaju.

Sponzorji: Inplet pletiva, Foto format d.o.o., Iskra d.d., Almus – akril in svetloba d.o.o., Boris Račić s.p., Riwal, najem opreme, Valina varovanje, gostilna Trnovski zvon, picerija Foculus in picerija Parma.

Medijski sponzor: Radio Študent

Posebne zahvale: Cirkulacija2, Gemeente Assen, Sascia Vos, AKC Metelkova mesto, Katja Paternoster, Martin Podlogar, Andrej Štular, Shatzi, Zoran Srdić Janežič, Kristijan Tkalec, Mihael Lunežnik, Leon Noe Jovan, dr. Tina Batista, Matija Praznik, Srdjan Deba, Boštjan Čadež, David Krančan, Janez Cimerman, Tomo Per, Nuša Ofentavšek, Tomo Markočič, Andraž Tarman, Neva Vrba in vsi čudoviti prostovoljci in ostali ...

Svetlobna gverila je del mednarodne mreže festivalov svetlobe INFL.

LABORATORIJ SVETLOBNE GVERILE // delavnice

Laboratorij Svetlobne gverile predstavlja sklop brezplačnih izobraževalnih delavnic, ki jih izvajamo z različnimi koproducenti in mentorji. Rezultati delavnic bodo predstavljeni na različnih lokacijah v sklopu festivala.

INFORMACIJE IN PRIJAVE: Lili Šturm (MGLC), t. 01/2413 818, e. lili.sturm@mglc-lj.si

Kdo bo sešil pajku mrežo?

23. in 24. 4., MGLC

Delavnica je namenjena starejšim od 15 let, ki se bodo pod mentorstvom **Katje Paternoster** in **Martina Podlogarja** lotili izdelave živalskih bivališč kot so pajkove mreže, gnezda ... Udeleženci se bodo na delavnici spoznali z osnovami elektrotehnike ter z različnimi materiali, s pomočjo katerih se bodo po metodah naredi-si-sam in reciklaže lotili izdelovanja svetlobnih objektov.

Nastala dela bodo predstavljena v parku Tivoli ob Tivolškem gradu (MGLC).

ODPRTJE: ponedeljek, **30. 5. ob 21.30**; na ogled do 3.7.

Žužkarna

11. 6., MGLC

Delavnica, ki jo vodi **Katja Paternoster**, je namenjena mlajši publiki od 8. leta starosti dalje.

Udeleženci bodo s pomočjo reciklirane plastike in svetil izdelali manjše živali in jih nato obesili v krošnje dreves.

Nastala dela bodo predstavljena v parku ob Tivolškem gradu (MGLC).

ODPRTJE: **18. 6. ob 21.30**; na ogled do 3.7.

Sonce kot ultimativni kapital

21. 5. in 17. 6., MGLC

Udeleženci delavnice, ki jo izvaja **dr. Špela Petrič** (asistent Andrej Štular), se bodo spoznali s procesom fotosinteze in njegovimi vidnimi učinki s tiskanjem lastnih podob na rastlinske liste s pomočjo jodavice. Prvo srečanje (21.5.) bo namenjeno tisku z jodovico in fotooksidacijo na liste rastlin, drugo (17.6.) pa pregledu izdelkov in pripravi razstave. Nastala dela bodo na enodnevni razstavi v sklopu Poletne muzejske noči predstavljena pred Tivolškim gradom (MGLC).

Špela Petrič bo asistiral Andrej Štular.

ODPRTJE: sobota, 18. 6., ob 21.30

MENTORJI DELAVNIC:

KATJA PATERNOSTER je diplomirala na Fakulteti za arhitekturo Univerze v Ljubljani. Kot samostojna arhitektka sodeluje pri projektih in natečajih z različnimi arhitekturnimi biroji. Dejavna je tudi na področju oblikovanja svetlobe, zanima jo predvsem izpostavljanje aktualnih tematik, ki jih razvija s pomočjo svetlobnih postavitvev v odnosu do opazovalca. **MARTIN PODLOGAR** je po zaključeni gimnaziji vpisal študij elektrotehnike na Fakulteti za elektrotehniko, kjer trenutno opravlja podiplomski študij. V prostem času se ukvarja z umetnostjo in kot tehnični asistent občasno sodeluje pri drugih

umetniških projektih. **Dr. ŠPELA PETRIČ** (1980), univ. dipl. biol. in magistra umetnosti pri svojem umetniškem delu prepleta naravoslovje, nove medije in performans. Zanimajo jo vsi vidiki antropocentrizma, rekonstrukcija in apropiacija znanstvene metodologije v kontekstu družbe, živi sistemi ter umetno življenje. Svoje delovanje razširja z naravoslovno-umetniškimi izobraževalnimi programi in delavnicami, namenjenimi informiranju in senzibilizaciji zainteresirane javnosti, zlasti mladih. **Andrej Štular** povezuje različne likovne tehnike in reciklažo; na vsebinski ravni pa se pogosto loteva tem, ki prevprašujejo človekovo bit, njegovo identiteto oz. položaj v ustroju sodobnega sveta.

koprodukcija: Mednarodni grafični likovni center

Gilberto Esparza: Avtofotosintetične rastline // svetlobna instalacija

galerija Vžigalica // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: 12.00-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Sožitje organskih in elektronskih elementov v umetniški instalaciji omogoča proizvodnjo električne energije, ki vzdržuje življenje zelenega biotopa. Gre za samozadosten sistem rastlin in mikroorganizmov, ki je sposoben preživeti človekovo onesnaževanje in uničevanje narave. S postapokaliptičnim videzom instalacija napeljuje k razmišljanju o možnih distopičnih scenarijih, v katerih ljudi na Zemlji več ni.

Izjemnost projekta *Avtofotosintetične rastline* je v vzpostavljanju simbioze med bakterijami, rastlinami in elektroniko, ki skrbi za usklajevanje kemijskih in bioloških procesov, da rastline in živali lahko preživijo v sovražnem okolju. Izhajajoč iz katastrofalno onesnaženih rek, ki v industrijskih in prenaseljenih krajih služijo le še odvajanju odpadkov, je umetnik zasnoval hibridno infrastrukturo, kjer je iz bakterij, ki prebavljajo umazanijo, ustvaril gorivne celice s katerimi osvetljuje rastline, ki rastejo v izoliranem prostoru. Umazana voda se preceja skozi niz mikrobnih gorivnih celic in se na koncu čista pretaka k izoliranim rastlinam, s katerimi homeostatično sobivajo še drugi mikroorganizmi (praživali, raki, mikroalge in druge vodne rastline).

Elektrika, ki jo bakterije proizvajajo z oksidacijo, se sprošča v obliki svetlobnih bliskov, ki omogočajo fotosintezo rastlinam v osrednjem zbiralniku in s tem zaključijo svoj metabolični proces. Ko se organski material v mikrobnih celicah porabi, elektronski nadzorni sistem ponovno uvede odpadne produkte vrst v nuklearnem ekosistemu in tako obnovi celoten krog.

Instalacija *Avtofotosintetične rastline* je pospremljena z nadzornim centrom z zemljevidi, ki kažejo, od kod je bila voda vzeta, in s serijo voltmetrov, ki merijo napetost električnega toka, ki jo ustvari vsak modul. Za boljše razumevanje bioloških procesov in svetlobnih učinkov v drobovju infrastrukture so posamezne faze sonizirane tako, da je infrastruktura postavljena tudi v zvočno pokrajino.

Projekt *Avtofotosintetične rastline* je prejemnik nagrade zlata Nika Festivala Ars Electronica 2015 na področju hibridne umetnosti.

GILBERTO ESPARZA (1975) je mehiški umetnik, ki v svoje delo vključuje elektronska in robotska sredstva za raziskovanje vpliva tehnologij na vsakodnevno življenje, družbena razmerja, okoljske in urbane strukture. Trenutni fokus njegovega umetniškega raziskovanja, kjer pogosto sodeluje z raziskovalnimi institucijami, predstavljajo alternativni viri energije. Njegova praksa vključuje potrošniške tehnologije, namenjene recikliranju, in biotehnoške eksperimente. Je prejemnik nagrad na Life 09 in Life 13 Fundación Telefónica v Španiji ter prejemnik častne omembe in zlate Nike na Ars Electronici.

Koprodukcija: Galerija Kapelica/Kersnikova in Forum Ljubljana, MGML

Gostovanje je del mednarodnega projekta Evropska mreža digitalne umetnosti in znanosti, ki ga Galerija Kapelica izvaja v sodelovanju z mednarodnimi partnerji in s podporo programa Ustvarjalna Evropa Evropske unije.

Gostovanje sta podprli Mehiška agencija za mednarodno sodelovanje za razvoj in Mehiška ambasada na Dunaju.

Urša Vidic: Glassworks #1 // instalacija

galerija Vžigalica // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: torek-nedelja, 12.00-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Projekt *Glassworks #1* je umetniški objekt, vitrina, ki v sebi združuje idejo sublimne narave zunaj naših spoznavnih meja in željo po njenem zaobjetu. Delo je oksimoron oziroma nesmisel upodabljanja neupodobljivega. Predstavlja paradoks nemogočega: zaobjeti svet, naravo v vsej njeni razsežnosti, veličini in lepoti. V tej romantični gesti se približuje alkimistično–filozofskemu iskanju univerzalnega eliksirja. Kemijske bučke, po katerih se pretakata megla in zrak, namigujejo na utopični proces odkrivanja "primarne materije", enigmatične substance, ki naj bi se kot temni duh skrivala v vseh nas, čisto jedro, ki se skriva za kaosom in surovo materijo. /Urša Vidic/

URŠA VIDIC (1978) je leta 2008 zaključila podiplomski študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Za njeno delo je značilna zavezanost motivu pokrajine, preko katere se dotika vprašanj mapiranja kulturnega prostora od kolonializma do postindustrijske globalizacijske dobe. Dela, ki jih ustvarja še zlasti v zadnjem obdobju, so izredno subjektivno obarvana in orisujejo njene miselne pokrajine, ujete v tehnološko dovršenih vitrinah z lastnim generičnim sistemom in atmosfero. Kot vizualno umetnico jo fascinira predvsem poustvarjanje utopičnih in iluzornih prostorov. Javnosti se je predstavila s številnimi samostojnimi in skupinskimi projekti v Sloveniji in tujini, aktivna pa je tudi kot scenografka.

K realizaciji projekta so pripomogli: Zoran Srdić Janežič (izvedba in načrtovanje), Otto Urpelainen (avtomatizacija) in Kristijan Tkalec (svetovanje).

Špela Petrič & Shreyasi Kar: Sonce kot ultimativni kapital // instalacija

galerija Vžigalica // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: torek-nedelja, 12.00-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Projekt nas s tehnikami fotobiokemičnega tiskanja podob različnih denarnih valut na rastlinske liste sooča s spoznanjem, da je denar kot simbol ekonomskega sistema pravzaprav istočasno znak za 400 tisoč brezimnih rastlinskih vrst, ki s svojimi metabolnimi mrežami omogočajo emergentne pojave, značilne za človeško kulturo. Ves presežek proizvodnje, ki omogoča razvoj družbe, je namreč neločljivo povezan s 550 milijardami ton biomase zelenih organizmov, ki neutrudno pretvarjajo fotone v kemično gorivo. Akumulacija kapitala bolj kot na človeški delovni sili tako sloni na strategijah preživetja, ki so ga rastline razvile tekom evolucije v odzivu na neusahljivo svetlobo Sonca. /Špela Petrič/

dr. ŠPELA PETRIČ (1980), univ. dipl. biol. in magistra umetnosti pri svojem umetniškem delu

prepleta naravoslovje, nove medije in performans. Zanimajo jo vsi vidiki antropocentrizma, rekonstrukcija in apropiacija znanstvene metodologije v kontekstu družbe, živi sistemi ter umetno življenje. Svoje delovanje razširja z naravoslovno-umetniškimi izobraževalnimi programi in delavnicami, namenjenimi informiranju in senzibilizaciji zainteresirane javnosti, zlasti mladih. **SHREYASI KAR** živi in deluje v indijskem Bangaloreju. Trenutno je raziskovalka na (Art)ScienceBLR, javnem laboratoriju, ki deluje v okviru Inštituta za umetnost, oblikovanje in tehnologijo Srishti. Pri svojem delu se večinoma posveča bio-elektroniki ter naredi-si-sam laboratorijskim inštrumentom, poleg izvajanja najrazličnejših delavnic pa se posveča tudi ustvarjanju na področjih filma in fotografije.

Natan Esku: Evolucija // večmedijska ambientalna postavitvev

galerija Vžigalica // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: torek-nedelja, 12.00-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Razstavljeni svetlobni telesi so bila, podobno kot živa narava, podvržena procesu evolucije: določeni elementi so preživeli, drugi so odmrli. Predstavljajo živ organizem, ki se nenehno razvija, s tem pa ohranja ali izloča določene elemente glede na funkcijo, prilagodljivost in prosojnost. Osnovni gradnik teh svetlobnih teles je zavržena plastika: material, ki izhaja iz odmrlih ostankov tistih živalskih vrst, ki so se pretopile v nafto.

Svetlobni objekti iz odpadnih materialov so skozi leta razstav dobili svoje življenje. Skozi čas namreč spreminjajo svoje oblike in funkcije, se reciklirajo in tako stopajo v krogotoke novih uporab, nekateri pa postajajo kinetični. Vsaka stopnja razvoja teh svetlobnih teles je bila predstavljena na nekaterih prejšnjih edicijah festivala Svetlobna gverila, evolucija pa ni seveda nikoli zaključen proces. Se nadaljuje ... /Natan Esku/

NATAN ESKU (1973) se je po končani Srednji šoli za fotografijo in oblikovanje vpisal na ljubljansko Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, smer vizualnih komunikacij. Specializacijo iz ilustracije je vpisal na Akademiji v Budimpešti. Ob slikarstvu se ukvarja tudi s fotografijo, ilustracijo in oblikovanjem. Živi v Ljubljani.

Zvočni ambient: Shatzi

Tilen Sepič: Tilt // video projekcija

galerija Vžigalica // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: torek-nedelja, 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Tilt je delo iz serije cinemagraph, zbirke animiranih gifov v spletni galeriji Youhavetostartsomewhere. Avtor z uporabo 'neskončne' video-zanke izpostavlja motive iz vsakdanjega življenja, ki jih vzame iz njihovega konteksta in jih izolira. Na ta način pušča gledalcu prosto pot pri oblikovanju lastnih

asociacij ter čustev, ki se porajajo ob opazovanju. Z izbiro vsakdanjih motivov ne želi direktno posredovati nekega sporočila ali sugestije, temveč poskuša ustvariti meditativno vzdušje, pri katerem se gledalec počuti sproščeno ter neobremenjeno, v nasprotju s sugestivno intenzivnim vizualnim inputom raznih medijev, ki smo jim izpostavljeni v urbanem okolju. Avtor se poslužuje principa neskončne animacije tako, da gledalec ne opazi, kje je začetek in kje konec, in tako dimenzija časa v videu postane relativna. Zgodba zato ni linearna, gre bolj za upodabljanje trenutka. Prizor lahko zaznamo v delcu sekunde, lahko pa ga opazujemo več deset minut, čeprav je sestavljen le iz nekaj-sekundnega videa.

TILEN SEPIČ je multidisciplinarni ustvarjalec in intermedijski umetnik, ki deluje na področjih industrijskega oblikovanja, interaktivne studijske fotografije in oblikovanja svetlobe. Je med soustanovitelji Kreativne cone Šiška, skupine Rompom in društva Muslauf, sodeluje pa tudi z elektronsko eksperimentalno skupino Theremidi Orchestra. V zadnjih letih se najraje posveča oblikovanju unikatnih luči, zasnoval pa je tudi več interaktivnih avdio-vizualnih instalacij. S spletnimi dnevniki in galerijami, kjer ustvarja avtorsko vsebino, analizira viralno obnašanje umetniških vsebin na spletu. Prejel je številne nagrade s področja produktnega oblikovanja.

TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30

NTF – Oddelek za oblikovanje tekstilij in oblačil: Kokon // svetlobni objekt

Trg francoske revolucije // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: torek-nedelja, 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Kokon: "Stojim in čakam. Razmišljam o spremembah, ki me obkrožajo; o razvoju dejanj, ki bi podprle moje misli. Želim si napredka, vendar še vedno ostajam v zapredku. Zgolj zadovoljiti potrebe, definirane s strani drugih, se mi zdi nesmiselno. Zaviti v mehko in nežnost družbene iluzije varnosti skrivam transparentnost, da vidim, kdo jo želi odkriti. Hočem spremembo. Spremembo, ki presega moja dejanja. Sprožam tok misli. Naj se odkrije svetloba. Naj se začne reakcija. Reakcija je nujna. Tako kot narava nasprotij, ki sili k spremembam in razvoju. Tako kot resnica in realnost, nadvlada in pokornost, belo in črno. Delujem s pomočjo ljudi, s pomočjo misli, ki so nesmiselne, če niso podprte z dejanji. Čutim, da se dogaja in nočem, da se ustavi v moji notranjosti." /avtorice/

sodelujejo: pH15 (Nika Batista, Katja Grčman, Ana Jazbec in Maruša Kranjc), Valerija Intihar, Katarina Kmet in Lara Žagar

mentorji: izr. prof. Elena Fajt & prof. Marija Jenko

oblikovanje luči: Borut Cajnko

koprodukcija: Naravoslovnotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani

realizacijo objekta so omogočili: Inplet pletiva d.o.o.

PREDDVERJE KRIŽANK // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30

Srednja šola za oblikovanje in fotografijo: Kalejdoskop ali opazovanje lepote oblik

svetlobni objekti in instalacije

preddverje Križank // 16. 5. – 18. 6. // 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Svetloba, ki poudarja in spreminja oblike, nastale na različne načine po vzorih iz narave, je tokrat orodje postprodukcije. S posebnim kalejdoskopom, fotogrami, presvetlitvijo, notranjo osvetlitvijo in improvizirano grafoskopsko projekcijo se v ambientu Plečnikovih Križank sprožajo različni svetlobni učinki, ki nakazujejo odseve zgodb iz narave. Opazovanje lepote naravnih oblik, ki so jih dijaki SŠOF na svoj način zajeli, transformirali in iz njih komponirali nove zgodbe, se s pomočjo svetlobe obiskovalcem ponuja kot neobičajno vzdušje. Z improvizacijo mešanja projekcije slik *in situ* nastajajo nove nenavadne prehodne kompozicije: s kalejdoskopskim zrcaljenjem se lomijo in množijo v neke nove makro- in mikrokozmose. Če se je Kosovel spraševal, ali je trava zelena, se mi sprašujemo še, ali je žaba zelena in kaj je z medvedom. /SŠOF/

Kalejdoskop, eden od trojice predstavljenih projektov, se dan po odprtju seli v Botanični vrt, kjer bo na ogled do 4.6.

sodelujejo: Žan Bassanese, Nina Biščak, Julija Brudar, Urša Demšič, Tjaša Dim, Kaja Judež, Julija Rebeka Kelečević, Veronika Lah, Naja Mlinar, Anže Mrak, Mateja Prosenik, Hana Pušljar, Anna Sangawa Hmeljak, Ana Šolar, Urška Šparemblek in Veronika Urbanc.

mentorji: Damijan Kracina, Sonja Lebedinec, Saša Vitežnik

koprodukcija: Srednja šola za oblikovanje in fotografijo, Ljubljana

FASADA GOSPOSKE ULICE 13 // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30

Lenka Đorojević, Lina Rica, Maja Burja in Staš Vrenko: Koda Kup // projekcija

fasada Gosposke ulice 13

ponedeljek, 16. maj, 21.30 – 23.30

PONOVITEV PROJEKCIJE: Poletna muzejska noč / sobota, 18. junij, 21.30 – 24.00

Na površini fasade se razrašča Fasada, splet okoliščin in podob s kodo lastne logike, postavljajoč mrežo, ki lovi razmerje med stvarnim in virtualnim, izvirnim in kopijo, analognim in digitalnim, pragmatičnim in okrasom.

Koda Kup je vmesnik, ki vzpostavlja vprašanja distribucije umetniških del in del narave skozi ironiziranje razmerja med izvirnikom in kopijo. Manipulira z izmerljivimi količinami vizualnih podatkov (digitalno manipulacijo uporabe QR kod), ki na simbolni ravni omogočajo pretok preoblikovanih pomenov iz digitalnega in analognega življenja ter na ta način subvertirajo fenomene percepcije prostora in časa.

LENKA ĐOROJEVIĆ pri svojem delu izhaja izhaja iz medija grafike, ki ga pogosto vpenja v druge izbrane medije. Diplomirala je leta 2008 na Akademiji za likovno umetnost v Trebinju (BiH). Deluje tudi kot scenografka, kuratorica in sodelavka Radia Študent.

LINA RICA je diplomirala na Grafičnem odseku ALU v Zagrebu leta 2008. Poleg grafike ustvarja tudi v medijih fotografije, videa in animacije. Sodelovala je na skupinskih razstavah, festivalih in delavnicah na Hrvaškem in v tujini. Za svoje grafike je med drugim prejela več nagrad. Leta 2012 je v Makarski, kjer je bila rojena, odprla galerijo Galerica.

MAJA BURJA je leta 2015 diplomirala na oddelku za slikarstvo na ALUO v Ljubljani, kjer študij nadaljuje na podiplomskem študiju kiparstva. Sodelovala je na več skupinskih razstavah in festivalih. V svoji umetniški praksi deluje intermedijsko, predvsem v mediju fotografije in obliki 'site-specific'-del.

STAŠ VRENKO združuje raziskovanje različnih polj umetnosti s poudarkom na zanimanju za zvok, zvočno oblikovanje, kiparstvo, performativne umetnosti in kineticizem. Med drugim izdeluje električna glasbila. Leta 2014 je diplomiral na ALUO v Ljubljani na oddelku za kiparstvo, kjer študij nadaljuje na podiplomski stopnji.

koprodukcija: Kino Šiška

NOVI TRG // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30

André Bahna: Zate sem shranil sončni zahod // svetlobna skulptura

Novi trg // 16. 5. – 18. 6. // 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Portugalski avtor se v zadnjem obdobju pogosto loteva projektov, ki s svojo pojavnostjo naslavljajo vprašanje soobstoja efemernih in začasnih umetniških stvaritev v urbanem tkivu. Zanima ga raziskovanje vpliva tovrstnih intervencij na gledalčevo izkušnjo javnega prostora. Impresivna 'site-specific'-skulptura, ki jo je Bahna s pomočjo kosov lesa izdelal v Ljubljani, s svojo obliko evocira prisotnost Sonca, ki nikoli ne zaide. Z osvetljeno leseno skulpturo, katere izgled določa uporaba tako nesnovnih (svetloba) kot snovnih elementov (les), je avtor na Novem trgu pričaral večni sončni zahod, ulični simulaker naravnega fenomena. Tako se bistveni element svetlobne skulpture skriva v prepletu organskih tekstur, vzorcev in oblik, ki gledalcu pričarajo vznemirljivo svetlobno izkušnjo.

ANDRÉ BANHA (1980) je po študiju slikarstva leta 2006 dokončal še magistrski študij iz vizualnih umetnosti na Visoki šoli za umetnost in oblikovanje v kraju Caldas da Rainha na Portugalskem. Kot umetnik se posveča predvsem kiparstvu ter instalacijam v javnem prostoru, pri čemer najpogosteje uporablja odpadni les. Pri svojem delu ga zanima raziskovanje relacij med prostorom in ljudmi, kot tudi odkrivanje novih čutnih izkušenj v ambientalnih zasnovah. Sodeloval je na vrsti skupinskih in samostojnih razstav doma in na tujem. Živi in deluje v kraju Coruche na Portugalskem.

posebna zahvala: Cirkulacija2 // Koprodukcija: ZRC SAZU

[ATRIJ ZRC // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30](#)

Atsara: [M]ondes // kinetična svetlobna instalacija

Atrij ZRC, Novi trg // 16. 5. – 18. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Dvojec Atsara se v svojem delu pogosto posveča raziskovanju razmerij med svetlobo, prostorom in časom, pri čemer je poseben naglas namenjen izpostavljanju poetičnih momentov, ki nastajajo ob njihovi nenehni transformaciji, kot tudi vzbujanju gledalčeve domišljije. Kinetična svetlobna instalacija temelji na stanju kontinuiranega prehajanja drobnih svetlobnih delcev, ki kot kresničke vzniknejo iz teme, preletijo prostor in nato spet hitro izginejo v temi. Meditativno delo, pospremljeno z zvočno podlago, tako s pomočjo odbojev svetlobe uprizarja skrivnostno organsko življenje, ujeto v nenehnem gibanju. Projekt gledalcu ponuja vstop v breztežnostni svet, pri čemer se poigrava z njegovo percepcijo in dožemanjem prostora.

ATSARA je umetniško ime dvojca, v katerem delujeta francoska umetnika Roland Devocelle (1969, Valence) in Audrey Rocher (1977, Agen). Umetnika samouka delujeta skupaj od leta 2000, posvečata pa se predvsem večmedijskim instalacijam in avdiovizualni umetnosti, pri čemer pogosto uporabljata medij fotografije oziroma videa. Od leta 2008 se tako vse intenzivneje posvečata video podobam, ki jih prepletata z integrirano uporabo gibljivih objektov in zvočnih intervencij. Doslej sta avtorja razstavljala na številnih razstaviščih in festivalih po vsem svetu.

Koprodukcija: ZRC SAZU

[FASADA SAZU // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30](#)

OCUBO: Detajli naravne svetlobe // projekcija

fasada SAZU, Novi trg // 16. 5. – 21. 5. // 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Eksperimentalni in kontemplativni projekt temelji na makro in mikro posnetkih organskih elementov, kot so denimo rastlinski listi, krošnje dreves in vsakovrstne forme in vzorci, ki jih najdemo v rastlinskem svetu. Velikoformatno videomapiranje služi iskanju in razkrivanju fascinantnega sveta narave, ki se skriva v najmanjših detajlih. Teksture in prosojnosti, ki nastajajo ob prehodu svetlobe skozi rastlinske opne, spreminjajo arhitekturo v neskončno prizorišče, kjer ima čudoviti svet narave osrednjo vlogo. Arhitektura postaja kulisa, kjer se odvija magična predstava, sestavljena iz plesa naravnih elementov, katerih videz določajo svetloba, kemija in fizika.

OCUBO, ki sta ga ustanovila Nuno Maya in Carole Purnelle, je mednarodno priznan avtorsko-

produkcijski studio, ki s svojimi mapiranimi video projekcijami in multimedijskimi projekti redno gostuje po mednarodnih prizoriščih. OCUBO je tudi producent največjih večmedijskih projekcij na Portugalskem. Njihovi projekti pogosto vključujejo interaktivno noto, saj je namen njihovega ustvarjanja tudi komunikacija s publiko oziroma interakcija, s katero gledalec postane soustvarjalec umetniškega dela. OCUBO s projekcijami na stavbe, obzidja in druge arhitekturne elemente spodbuja občinstvo tudi k razmisleku o svojem okolju in kulturi.

PONOVITVE PROJEKCIJ: vsak večer do 21. maja med 21.30 in 23.30

koprodukcija: ZRC SAZU

VEGOVA ULICA // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30

Tina Drčar: Turritopsis nutricula – nesmrtna meduza // svetlobna instalacija

Vegova ulica // 16. 5. – 18. 6. // od 21.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Kljub svoji bogati mitološki in psihoanalitski dediščini so meduze bitja, ki so fascinantna že sama po sebi: nenazadnje gre za eno najstarejših živalskih vrst, ki jih najdemo v vseh morjih na planetu. Meduze so od nekdaj vzbujale človeško domišljijo, saj jih obkroža aura svojevrstne dvojnosti: so namreč bitja, ki so hkrati neskončno lepa in skrivnostna, a tudi nevarna. Umetnica Tina Drčar se je po izkušnji z naslikanimi meduzami odločila za njihovo pretvorbo v tridimenzionalno razsežnost: trije pari meduz, dospelih iz največjih globin oceanov, zasedajo eno izmed ljubljanskih ulic, kjer v nočnem času razsvetlujejo pot mimoidočim. Avtorica jih je zasnovala s pomočjo najrazličnejših materialov, katerih teksture in prosojnosti pričarajo vtis meduzine krhkosti in lepote.

TINA DRČAR, samozaposlena v kulturi, je zaključila Visoko strokovno šolo za risanje in slikanje v Ljubljani, kjer je leta 2004 diplomirala pri profesorjih in mentorjih Marku Butini in Tanji Mastnak z nalogo z naslovom *Grafiti in grafitno slikarstvo*. Njeno delo je najbolj vidno na zidnih poslikavah v Metelkova mestu, kjer ima že vrsto let atelje. Poleg slikarstva jo zanimajo različni mediji in tehnike. Izdeluje mozaike, plakate, objekte in svetlobne instalacije. Sodelovala je na številnih razstavnih dogodkih metelkovskih umetnikov, izvedla pa je tudi vrsto samostojnih razstav v Sloveniji in tujini.

BREG // ODPRTJE FESTIVALA // 16. MAJ 2016 OB 21.30

Sabina Černič & Janez Grošelj: Utrip drevesa // svetlobna instalacija

Breg // 16. 5. – 18. 6. // od 21.30

ODPRTJE: ponedeljek, 16. maj, ob 21.30

Projekt *Utrip drevesa* tematizira človekovo povezanost z naravo, s čimer ju umešča v skupni univerzum. Drevo in človek sta na ta način razumljena kot del enovitega in povezanega sistema, v katerem potekajo številne povezave in soodvisnosti.

Zasnova interaktivnega projekta temelji na svetlobni opremi drevesa, katerega krošnja je preprejena s številnimi LED-trakovi, ki sledeč formi posameznih vej ustvarjajo organsko strukturo, na prvi pogled podobno ožilju človeškega telesa. LED trakovi so programirani s pomočjo strojne opreme Arduino, ki omogoča stopenjske prehode svetlobnih jakosti v krošnji. Vhodni element sistema predstavlja na deblo pritrjeni senzor, ki meri človeški srčni utrip. Gledalec tako s polaganjem rok na vhodno točko sistema vpliva na osvetljevanje drevesne krošnje, ki tako pulzira v ritmu srčnega utripa. Rezultat je nov, dinamični svetlobni označevalec v prostoru, čigar svetlobna prezenca je pogojena z aktivno participacijo posameznika.

SABINA ČERNIČ zaključuje študij na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. V času študija je do sedaj sodelovala pri projektih Stari starši in vnuki (2011), Portorico workshop (2015) ter pri projektu Park Geometrika v sklopu festivala Svetlobna gverila 2015. Med drugim je v obdobju med leti 2013 in 2014 opravljala delo projektiranja in inženiringa v arhitekturnem biroju Studio Omnia. Živi in deluje v Ljubljani. **JANEZ GROŠELJ** zaključuje absolventski staž na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. V času študija je med drugim sodeloval pri zasnovi ter izvedbi projektov Samozadostna bivalna celica (2011) ter projekta Park Geometrika v sklopu festivala Svetlobna gverila 2015. Poleg strokovnega sodelovanja pri nekaterih arhitekturnih projektih je realiziral vrsto oblikovalskih rešitev in logotipov. Živi in deluje v Brezovici pri Ljubljani.

soavtor koncepta: Mihael Lunežnik

programiranje: Leon Noe Jovan

[BOTANIČNI VRT // 24. MAJ 2016 OB 21.30 // 24. MAJ – 4. JUNIJ // 21.30-23.30](#)

Sophie Guyot: 1000 luces // svetlobna instalacija

Botanični vrt // 23. 5. – 4. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

Sophie Guyot nemalokrat naslavlja okoljske teme, ki jih obravnava kot nekakšne metafore za obče stanje človeštva. Pogosto snuje velike prostorske ambiente, ki v oblikovnem smislu črpajo iz narave in njenih habitatov, vendar pa njena pogosta uporaba različnih industrijskih materialov in umetne svetlobe vpeljuje drugačne semantične koordinate. Njeni projekti, pogosto monumentalnih velikosti, tako priklicujejo drugačno zaznavo narave. Ta v njenem delu pogosto pridobiva poetično in brezhibno substanco, ki šarmira gledalca in krepi njegovo zavedanje o svetu, ki ga obkroža. Njen projekt, ki ga gostimo v Botaničnem vrtu, prinaša morje cvetic, izdelanih iz reciklirane plastike, in opremljenih z LED-svetili, ki ustvarjajo iluzijo svetlečega travnika. Instalacija naslavlja krhkost narave, a tudi

zmožnost njenega okrevanja in regeneracije.

SOPHIE GUYOT je magistrirala iz umetnostne zgodovine, nato pa se je specializirala v oblikovanju svetlobnih objektov in instalacij. Ukvarja se večinoma s svetlobo, pri čemer jo zanimajo predvsem njene prostorske manifestacije. V zadnjih letih se osredotoča na monumentalne instalacije v urbanem prostoru in raziskuje odnos človeka do biotopa. Podpisuje se pod mednarodno uspešno serijo svetil Lamp-roller, ki jih od leta 1999 proizvajajo v Švici. Svetlobne objekte razstavlja tako na odprtem kot v galerijskem prostoru, s svojimi deli pa je do sedaj gostovala na številnih festivalih in prireditvah. Občasno vodi tudi ekološko obarvane delavnice oblikovanja svetlobnih teles in instalacij.

Ob odprtju razstave v Botaničnem vrtu se nam pridružuje Radio Študent s svojimi ReŠetanji in DJ-em Dinom.

Koprodukcija: Botanični vrt

Marko Batista: Mikrokozmos // svetlobna instalacija

Botanični vrt // 23. 5. – 4. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

»Človek je s pomočjo svetlobe in steklene leče izumil napravo za opazovanje objektov, ki so premajhni, da bi jih lahko videli s prostim očesom. Tako se mu je odprl bogat svet tekstur in detajlov, kar je spremenilo naš pogled na svet.

Več kot dvesto let star habitat Botaničnega vrta predstavlja domovanje raznolikih vrst rastlin in živali. Gre za lokacijo, ki nas zlahka popelje v mikroskopski svet lokalnega ekosistema. S svetlobo in svetlobnimi odboji razkrivam pravljčni svet mikroskopsko majhnih živali. V sodelovanju z raziskovalno platformo *Proyecto Agua* oblikujem hibridno naravo dveh geografsko različnih okolij. Zanima me odnos barvnih spektralnih elementov in svetlobnih tekstur v simbiozi z gibljivimi informacijami lokaliziranega, očesu nevidnega biotopa. Digitalizirani barvni učinki svetlobe narekujejo gibanje enoceličarjev ter se tako podajo na vizualno pot hibridnih presekov med naravo in tehnologijo. Uporabljene raziskovalne metode oblikujejo preseke svetov, ki v svoji strukturi in vsebini zrcalijo ideje vizualne hibridnosti in kinetike form. Gledalcu ponujajo razmislek o naravi, digitalnih svetlobnih intervencijah ter o biološko determiniranih procesih lokalnega mikrokozmosa.« /Marko Batista/

MARKO BATISTA je v Ljubljani živeči intermedijski umetnik, eksperimentator zvoka, digitalne video slike in performer računalniško generiranih matric. Diplomiral je iz slikarstva na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, nato pa zaključil še magistrski študij na University of the Arts London - Central Saint Martins. Svoje delo je predstavil na več intermedijskih festivalih in galerijah tako doma kot v tujini. V zadnjem obdobju redno sodeluje z zavodom Aksioma.

sodelavci: Antonio Guillén, Isabel López de Munain in Proyecto Agua

tehnična podpora: dr. Tina Batista, Matija Praznik, Srdjan Deba in Boštjan Čadež

ALUO - unikatno oblikovanje: Gojišče MDXV // svetlobna instalacija

Botanični vrt // 23. 5. – 4. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

V Botaničnem vrtu, ki je že sam po sebi neke vrste umetno ustvarjen naravni prostor, je postavljeno laboratorijsko gojišče MDXV. To se od naravnega odmika še precej dlje, saj predstavlja strogo nadzorovano in sintetično proizvodnjo živih bitij. Vsak zarodek raste v svojem sintetičnem inkubatorju, kjer se hrani s predpisanimi vrednotami, ki bodo gradile novo družbo: družbo, ki ne priznava, ki pozablja in ki uničuje naravno zavoljo umetnega do take skrajnosti, da tudi sama postaja bolj sintetična kot organska.

In zakaj je ravno gojišče MDXV tako pomembno?

Tu se je enemu izmed zarodkov uspelo osvoboditi inkubatorja, prekiniti predpisan tok informacij in uzreti svet takšen, kot je v resnici. /ALUO/

Sodelujejo študentke Oddelka za industrijsko in unikatno oblikovanje ALUO, smer unikatno oblikovanje: Nika Erjavec, Deja Hauptman, Eva Janeš, Maruša Mazej, Katja Orličnik, Brina Steblovnik in Špela Šedivy // mentor: doc. Boštjan Drinovec

koprodukcija: Akademija za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani

Tamar Frank: Lampyris Noctiluca // svetlobna instalacija

Botanični vrt // 23. 5. – 4. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

Poimenovanje instalacije izvira iz latinskega imena za kresničke, drobne in vsem znane živali, ki s pomočjo bioluminiscence ponoči oddajajo svetlobo. Kresničke so umetnici služile za navdih pri interaktivni instalaciji, ki predstavlja poetično interpretacijo naravnega fenomena. Drobne LED-lučke so umeščene med rastlinje ob majhnem ribniku, njihovo nežno utripanje v fazi mirovanja pa se prekine, kadar v bližino zaidejo gledalci. Majhna bitja nato vzvalovijo v dramatičnem krožnem gibanju, da bi se nato znova poskrila in obmirovala v rastlinju. Preprost, a vizualno vznemirljiv projekt Tamar Frank poudarja in krepi čutno izkušnjo, ki jo običajno iščemo v svetu narave, in kot tak predstavlja romantizirano upodobitev narave, ki s pomočjo tehnologije poustvarja njeno lepoto.

TAMAR FRANK (1974, Amsterdam) je leta 1997 diplomirala na likovni akademiji v Maastrichtu. S svetlobo kot medijem se je ukvarjala že v času študija, po diplomi pa je ustanovila lastno podjetje studio Lightspace, s katerim se je hitro uveljavila v domovini. Dandanes izvaja številne umetniške projekte po Evropi in Severni Ameriki. Leta 2006 je za svoje delo prejela drugo nagrado Targetti za svetlobno umetnost v Italiji. Doslej je svoje delo predstavila na številnih svetlobnih festivalih, kot tudi na več samostojnih in skupinskih razstavah.

postavitev: Sascia Vos

Fakulteta za arhitekturo: Metamorfoza Botaničnega vrta // svetlobne instalacije

Botanični vrt // 23. 5. – 4. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

Študenti in študentke arhitekture so se razdelili v tri manjše skupine, vsaka izmed njih pa si je izbrala svojo lokacijo v parku, kamor so umestili tri prostorske instalacije. Troje projektov se na formalni ravni ukvarja s specifičnimi danostmi izbranih mikro lokacij, na vsebinski pa s procesi, ki potekajo v naravi oziroma z njihovim pomenom za sodobnega človeka. Tako se je prva skupina lotila tematizacije ciklične preobrazbe energije, ki je v naravi vidna predvsem kot rast in metamorfoza organskih oblik. Simbolno povezovanje začetka s koncem so se lotili s pomočjo oblikovnih prvin, kot so gostota forme, kompozicija in jakost svetlobe. Druga skupina se je osredotočila na zid, ki se nahaja v Botaničnem vrtu, pri čemer jih je vodil razmislek o dinamiki razmerja med grajenim in naravnim, med kulturo in naturo. S pomočjo elementa zidu in njegove dematerializacije tako preizprašujejo človekov vpliv na naravo, še zlasti pa načine, kako ga minimalizirati. Tretja skupina naslavlja kompleksno vprašanje nepreštevni odnosov in interakcij v naravi: z jezikom simbolov, ki nakazujejo diskurz nedosegljivosti in nedoumljivosti narave, spodbujajo opazovalca k razmisleku o svojem odnosu do narave in o njenem funkcioniranju.

sodelujejo: Tiffany Cvjetković, Laura Dovč, Alin Kostiov, Urška Malič, Sanja Milojevič, Aljaž Rudolf, Dušan Sekulić, Nik Solina, Martina Vitlov in Andraž Žmuc

mentor: doc. dr. Tomaž Novljan

koprodukcija: Fakulteta za arhitekturo Univerze v Ljubljani

Čarobni gozd // predstavitev del z delavnice

Botanični vrt // 23. 5. – 4. 6. // ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

ODPRTJE: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

V okviru 8. festivala Bobri je letos januarja potekala delavnica za najmlajše, ki so z avtorjem stripov in ilustratorjem Davidom Krančanom v začetni fazi delavnice narisali elemente gozda, kot so drevesa, grmičevje in živali. S pomočjo tehnika so motive prenesli na računalnik in jih nato z laserskim rezalnikom izrezali iz barvnega pleksi stekla. Posamezne elemente so pod vodstvom Janeza Cimermana, mentorja s področja elektronike, nato še ožičili. Iz tako nastalih elementov so udeleženci sestavili svetlobno instalacijo, sprogramirano na način, da se ob prižiganju določenih elementov kažejo različne podobe, ki razkrivajo skrivnosti življenja v gozdu.

udeleženci delavnice: Jan Bavdek, Jaša Despotovič, Arne Furlan Štular, Kristjan Gradnik, Pia Kreže, Korina Lara Janez, Freja Mehle, Tilen Mehle, Jon Novak, Ruben Osojnik Jurečič, Val Satler in Lovro Smrekar // mentorji: David Krančan, Janez Cimerman in Tomo Per

Produkcija: RogLab Ljubljana. Zahvala: MarkerLab Ljubljana

RaumZeitPiraten: ElektričnaOmela // urbane intervencije s kinetičnimi svetlobnimi objekti
Botanični vrt // 2. 6 – 4. 6.; ODPIRALNI ČAS: 21.30-23.30

Eksperimentalna serija prilagodljivih svetlobnih skulptur ElektričnaOmela išče navdih pri rastlini omeli, pri čemer se poigrava z idejo parazitskih oziroma simbiotičnih odnosov v naravi. Gre za serijo eklektičnih naprav, značilnih za delo tega nemškega kolektiva, ki na posrečen način spaja tehnologijo in umetnost, in ki se v pristni piratski maniri nenadoma pojavi na obljudenih lokacijah. Serija futurističnih objektov je umeščena v organske strukture dreves, ki se v nočnem času levijo v žarišča živahne dramaturgije senc in svetlobe. Projekt tematizira in preizprašuje razmerja med človekom in naravo, hkrati pa izpostavlja tudi razmerja med svetom rastlin in arhitekture v urbanem okolju.

RAUMZEITPIRATEN je avdiovizualni, prostor in čas spreminjajoči umetniški kolektiv avtorjev Tobiasa Daemgena, Jana Ehlena in Moritza Ellericha. Od leta 2007 delujejo kot umetniška skupina, ki v svojem imenu združuje inspirativni Einsteinov koncept štiridimenzionalnega Raumzeita (prostora-časa), kot pirati pa se čutijo dolžne, da se izven tradicionalnih okvir produkcije s temi koncepti tudi svobodno poigravajo. S svojimi lokacijsko-specifičnimi in performativnimi instalacijami ustvarjajo minljive modele nepopolnih proti-svetov, s posebej izdelanimi optično-akustičnimi instrumenti pa zlorabljajo in predelujejo starodavne ter sodobne avdio-vizualne tehnologije in gradijo heterogene, organske in improvizirane svetlobno-zvočne arhitekture na meji med znanostjo in fikcijo.

produkcija: Strictly Analog/Ljudmila, laboratorij za znanost in umetnost, Zavod Projekt Atol in Zavod Carnica

Borut Bučinel, koreograf in plesalec, fotograf in mojster luči, bo svoje veščine svetlobnega oblikovanja tokrat razkazal v Botaničnem vrtu, kjer bo z diskretno in premišljeno osvetlitvijo parkovnih poti ustvaril svetlobno traso, ki nočnim obiskovalcem festivala razsvetljuje sprehod med instalacijami.

PARK ZVEZDA // 23. MAJ. – 18. JUNIJ // OD 21.30

Tamar Frank: Svetlobi hálo // svetlobna instalacija

park Zvezda // 23. 5. – 4. 6. // od: ponedeljek, 23. maj, ob 21.30

Projekt je bil izvorno zasnovan za park v mestu Assen, kjer je nevihta poškodovala več starih dreves. Ta dogodek je spodbudil umetnico, da je zasnovala projekt, ki bi na simbolni ravni varoval drevesa pred nadaljnimi nevšečnostmi. Tako je zasnovala minimalistično svetlobno opremo, ki obkroža drevesna debla in kot nekakšna avreola simbolizira svetost in nedotakljivost dreves, ki tako postanejo simbol življenja in tudi njegovi varuhi. Umetnica je s svetlobnim markiranjem dreves želela poudariti njihovo pomembnost: ta v mestnih parkih predstavljajo zavetje miru in sence, pod njihovimi krošnjami se obiskovalcu ponuja kotiček spokojnosti, kjer si lahko odpočije.

TAMAR FRANK (1974, Amsterdam) je leta 1997 diplomirala na likovni akademiji v Maastrichtu. S svetlobo kot medijem se je ukvarjala že v času študija, po diplomi pa je ustanovila lastno podjetje studio Lightspace, s katerim se je hitro uveljavila v domovini. Dandanes izvaja številne umetniške projekte po Evropi in Severni Ameriki. Leta 2006 je za svoje delo prejela drugo nagrado Targetti za svetlobno umetnost v Italiji. Doslej je svoje delo predstavila na številnih festivalih svetlobe, kot tudi na več samostojnih in skupinskih razstavah.

postavitev: Sascia Vos

PARK TIVOLI PRI MGLC // 30. MAJ. – 4. JUNIJ // OD 21.30

Marko A. Kovačič: Hybaria // svetlobna instalacija

park Tivoli // 30. 5. – 3. 7. // od 21.30

ODPRTJE: ponedeljek, 30. maj, ob 21.30

Hybaria je skrivnostno mitološko bitje, barjanska pošast, katere ime je skovanka iz Hidre, vodne kače, in (Ljubljanskega) barja, kjer so jo po dolgem času znova opazili. Bogovi starih narodov so se naseljevali v razne fantastične in mitološke živali, ki so imele velik pomen v človekovem verovanju. Ta bitja so krojila človeško srečo in nesrečo, vplivala na zdravje, uspeh in ostale pomembne dogodke, zato je bilo treba zanje skrbeti, jih podkupovati, žrtvovati ...

Hybaria je sedemglava pošast, zaščitnica Ljubljanskega barja, ki je čez dan vpeta v krošnje dreves, ponoči pa si nadene svojo pravo podobo. Izmenično se pojavlja v različnih krošnjah dreves Tivolskega parka, njene glave pa nam mežikajo tudi z oken Tivolskega gradu. /Marko Kovačič/

MARKO A. KOVAČIČ je diplomiral na ALUO v Ljubljani, leta 1988 pa na isti ustanovi končal tudi specialistični študij kiparstva. Leta 1987 je prejel nagrado zlata ptica in leta 1994 Zupančičevo

nagrado mesta Ljubljane. Kot samostojni umetnik se ukvarja s performansom, skulpturo, instalacijami, videom, filmom in teatrom.

Sodelavci pri projektu: Neva Vrba - asistentka, Martin Podlogar - elektronika in programiranje.

Koprodukcija: MGLC

Tilen Sepič: Svetlobni oscilator // svetlobna instalacija

park Tivoli // 30. 5. – 18. 6. // od 21.30

ODPRTJE: ponedeljek, 30. maj, ob 21.30

Kinetična svetlobna/avdio inštalacija izhaja iz opazovanja in študij naravnih oscilacij ter kinetičnih pojavov na osnovi gravitacije, od kroženja planetov do gibanja delcev pri atomski povečavi. Inštalacija je sestavljena iz svetlobnih sfer, ki krožijo v vztrajnem počasnem gibanju. Vsaka sfera oddaja zelo močno svetlobo komplementarnih barv, ki se z mešanjem lahko spremenijo v belo. Različne frekvence vrtenja projicirajo na okolje inštalacije večbarvne sence prisotnih gledalcev v sinusoidnem gibanju, s katerimi se lahko gledalci aktivno igrajo.

Programiran vzorec svetlobe ter zvoka temelji na različnih osnovnih frekvencah/oscilacijah, ki se prepletajo tako med seboj kot tudi z rotirajočimi sferami. Tako tvorijo generativno svetlobno-zvočno ambientalno atmosfero, ki zaradi točne sinhronizacije svetlobe in zvoka na gledalca učinkuje meditativno in čustveno. /Tilen Sepič/

Sodelavca pri projektu: Tomo Markočič in Andraž Tarman - elektronika in programiranje, tehnologija.

TILEN SEPIČ je multidisciplinarni ustvarjalec in intermedijski umetnik, ki deluje na področjih industrijskega oblikovanja, interaktivne studijske fotografije in oblikovanja svetlobe. Je soustanovitelj Kreativne cone Šiška, skupine Rompom in društva Muslauf, sodeluje pa tudi z elektronsko eksperimentalno skupino Theremidi Orchestra. V zadnjih letih se najraje posveča oblikovanju unikatnih luči, zasnoval pa je tudi več interaktivnih avdiovizualnih instalacij. S spletnimi dnevniki in galerijami, kjer ustvarja avtorsko vsebino, analizira viralno obnašanje umetniških vsebin na spletu. Po letu 2006 je prejel številne nagrade s področja produktne oblikovanja.

Koprodukcija: MGLC

Tomaž Črnej: Doneski k slovanski mitologiji // projekcija

grad Tivoli, ponedeljek, 30. maj, ob 21.30

petek, 27. maj, ob 21.30

V nedokončani fotografski seriji, ki jo avtor še razvija z novimi posnetki, se Tomaž Črnej ukvarja s pozicijo ženske figure, ubesedene skozi narativ slovanske mitologije, v kateri so bile ženska mitološka bitja močno zastopana in pomembna. V studiu posneti ženski liki so upodobljeni v maniri ženskih

aktov iz sredine prejšnjega stoletja, ki jih avtor projicira na drevesne krošnje. Drevesa tako postanejo paravan za upodobitev anonimnih sodobnic, ki nastopajo v vlogi boginj, vil, rusalk, rojenic ... Gre za mitološka bitja, ki so bila tudi spričo svoje človeškosti in zmotljivosti nekoč zelo popularna, dandanes pa se zdi, da so precej pozabljena. Njihova umestitev na drevesne krošnje sproža dodatne aluzije na pogansko izročilo, kjer so tudi rastline igrale pomembno vlogo. Avtorjeva intervencija tako hkrati izpostavlja princip ženske kot tudi narave in njunih skrivnosti.

TOMAŽ ČRNEJ (Celje, 1963) je študiral ekonomijo, trenutno pa deluje kot vodja Območne izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti. Kot samouk se s fotografijo intenzivneje ukvarja še zlasti v zadnjih letih. Sodeloval je na vrsti samostojnih in skupinskih razstav, prejel pa je tudi več nagrad s področja fotografije. Živi in deluje v Celju, med drugim je tudi avtor več krajših dokumentarnih filmov.

glasba: Nuša Ofentavšek

PONOVITEV PROJEKCIJE: park ob Gradaščici v Trnovem, 17. junij ob 22.00

METELKOVA MESTO // 6. JUNIJ – 3. JULIJ // OD 21.30

Otto Urpelainen & Damian Vega: Pet dokazov za posmrtno življenje // svetlobna instalacija

Nočna izložba Pešak, AKC Metelkova mesto // 6. 6. – 3. 7.

ODPRTJE: ponedeljek, 6. junij, ob 21.30

»Rad bi spregovoril o spiritualizmu. Prihajam s področja znanosti in tehnologije in medijev, česar pa sem sem dodobra nasitil, zato bi rad raziskoval nekaj povsem drugega. A na žalost sem še vedno doma v znanosti in vseč mi je, kadar so drzne trditve podkrepjene s trdnimi dokazi.

Dobro, torej, tehten dokaz spiritualizma, podan na način, ki ga mimoidoči takoj zapopade. Preproste, celo naivne ideje o duhovih mrtvih ljudi, ki bivajo v onstranstvu, in nekaj čarovniških trikov, ki to lahko 'dokažejo'. Zveni odlično. Predstavljam pet dokazov za posmrtno življenje, oziroma pet načinov za klicanje duhov. Pridite in se prepričajte še sami! Morda je eden izmed duhov vaš pokojni ded, ki ima sporočilo za vas.« /Otto Urpelainen/

OTTO URPELAINEN (Oulu, 1984) je bil rojen na Finskem, kjer je dokončal študij matematike na Univerzi v mestu Turku, trenutno pa živi in dela v Ljubljani. Ukvarja se s programiranjem in razvijanjem rešitev za energetske sisteme, sicer pa je velik navdušenec nad eksperimentalno elektroniko. Kot svetovalec in tudi kot avtor je sodeloval pri več performansih, umetniških projektih in različnih iniciativah.

DAMIAN VEGA VELASCO (1980) je španski umetnik in grafik, ki trenutno živi in deluje v Sloveniji. Pri svojem delu raziskuje generativni potencial tradicionalnih grafičnih tehnik v kombinaciji z novimi tehnologijami.

Koprodukcija: KUD Mreža

Andrea Miltnerová in Jan Komárek: Tranzmutacija // plesna predstava

Plesni teater Ljubljana, torek, 7. junij, ob 21.00

trajanje: 35 min

Izjemno češko plesalko Andreo Miltnerovo smo s predstavo *Ples magnetne balerine* v živo spoznali že na prejšnji Svetlobni gverili. Tudi tokratna predstava *Tranzmutation* je plod sodelovanja Andree Miltnerove in Jana Komárka, režiserja in oblikovalca svetlobe ter zvoka,. Pri *Tranzmutation* gre za premišljen spoj intenzivnega giba in minimalističnega svetlobnega oblikovanja, ki pomembno soustvarja ambient in vzdušje predstave. Gib je dramatičen in eleganten, komunikacija le še stvar telesa. Dvodelni performans daje plesalki možnost, da zapusti svoje običajno sebstvo, posledično pa tudi ostalim ljudem omogoča, da spremenijo svoje videnje plesalke. Razpoloženje predstave niha med skrivnostnostjo sanjanja in brezupno osamo v temni sobi. Napetost ohranja kolaž distorziranih zvokov, ki poudarjajo izbrane trenutke. Odrska režija je zasnovana z mislijo na kontrast med vizualno učinkovitostjo posameznih rekvizitov in preprostostjo linij gibanja telesa.

ANDREA MILTNEROVÁ je angleška plesalka in koreografinja čeških korenin, ki trenutno živi in deluje v Pragi. Zadnjih nekaj let se kot ustvarjalka intenzivno posveča baročnim plesom in njihovi kreativni fuziji s sodobnim plesom: ukvarja se tako z rekonstrukcijami baročnih oper kot tudi s snovanjem avtorskih plesnih performansov, ki temeljijo na raziskovanju giba in etnokoreografskih prvin. **JAN KOMÁREK** deluje kot režiser, vizualni umetnik, fotograf in oblikovalec svetlobe. V Pragi je zaključil študij oblikovanja in ustvarjal za gledališče. Leta 1983 je emigriral v Francijo, dve leti kasneje pa v Kanado, kjer je ustanovil Sound Image Theatre. Ustvaril je več kot dvajset vizualnih poetičnih performansov. V Kanadi je prejel več prestižnih nagrad za režijo, scenografijo, svetlobno oblikovanje in glasbo. Leta 2001 se je vrnil v Prago, kjer živi in deluje še danes.

režija, luč in zvok: Jan Komárek

koreografija in ples: Andrea Miltnerová

koprodukcija: Plesni teater Ljubljana

SVETLOBNI PARK OB GRADAŠČICI, TRNOVO // 17. JUNIJ –// OD 22.00

Boštjan Drinovec: Drevesni delec // svetlobna instalacija

Park ob Gradaščici v Trnovem // stalna postavitve (do 2021)

ODPRTJE: petek, 17. junij, ob 21.30 // projekcije na objektu 17. junij –3. julij

Drevesni delec je zasnovan kot velika kovinska skulptura, opremljena z več mobilnimi elementi, ki se gibljejo v vetru, ter z umetno osvetlavo, ki v nočnem času razsvetljuje bližnjo okolico in omogoča dramatične vizualne učinke. Kinetična skulptura bo v času trajanja festivala služila tudi kot projekcijski paravan, saj bo zasnovana kot kulisa za gibljive video podobe. Geometrična skulptura posnema formo drevesa, preoblikovano v monumentalno tehno-skulpturo: kot taka predstavlja celostno umetnino, svojevrstni simulaker rastlinskega sveta. Delo je najnovejši projekt uveljavljenega kiparja, ki je do sedaj pripravil vrsto referenčnih postavitvev in ki pri svojem delu razvija svojevrstno likovno poetiko. Izvirnost postavitve se ob zlitju organskih (video) in geometričnih oblik kaže predvsem v združevanju in kombinaciji več medijev, kar bo rezultiralo v sugestivni in monumentalni umetniški intervenciji v javnem prostoru. Animacije, ki se bodo v času festivala projicirale na objekt, so delo glasbenika, VJ-ja in multimedijskega ustvarjalca **Gregorja Meseca**.

Skulptura je umeščena v park ob Gradaščici, kjer bo stala več let, ob prihodnjih edicijah festivala pa se ji pridružujejo še nove trajne postavitve, s katerimi bomo v javnem prostoru postopoma oblikovali **Svetlobni park**.

BOŠTJAN DRINOVEC (Ljubljana, 1973) se je izobraževal na ljubljanski ALUO, kjer je prejel naziv akademskega kiparja (1998) in magistra umetnosti (2001). Za svoje delo mu je Univerza v Ljubljani leta 2006 podelila priznanje za umetniška dela v kiparstvu. Od leta 2008 deluje kot docent na ALUO v Ljubljani, kjer predava na Oddelku za kiparstvo. Do sedaj je realiziral več samostojnih razstav, je pa tudi avtor več stalnih postavitvev.

animacija: Gregor Mesec (VJ Mesec)

Izvedbo projekta so omogočili Foto format, Iskra d. d., Almus d. o. o. - akril in svetloba, Boris Račić s.p., Metelkova Mesto, Riwal, najem opreme, d. o. o.

Kaja Janjić: Cianoza // avdio vizualni gibalni performans

park ob Gradaščici (pod mostom čez Barjansko cesto)

petek, 17. junij, ob 22.00 (trajanje: 30 minut)

Dihanje je refleks, o katerem praktično ne razmišljam. Dihanje je prirojeno. Dih je biološka nuja. Če ni vdih, ni življenja. Rojstvo ni začetek življenja, ampak le začetek samostojnega dihanja. Z ozaveščanjem diha si osmišljam življenje. Pljuča se razširijo, vdihnem zrak. Prepona se spusti, rebra se razmaknejo. Mirna sem. /Kaja Janjić/

KAJA JANJIĆ je sodobna plesalka, koreografinja in performerka. Kot ustvarjalko jo zanimajo sinergije in stičišča giba, glasbe, scenografije, videa in koreografije v sodobno plesnem gledališču. Leta 2006 je uspešno zaključila študij sodobnega plesa na SEAD, Salzburg Experimental Academy of Dance.

Sodelovala je s priznanimi slovenskimi koreografi, kot so Matjaž Farič, Rosana Hribar, Gregor Luštek, in režiserji Bojanom Jablanovcem, Ivano Djilas in Marušo Geymayer Oblak. Njeno delo se razteza od plesa do teatra in kabareta ter do otroških predstav.

koreografija, izvedba, video in scenografija: Kaja Janjić

Sodelavci: Jernej Kapus, Sai Pan, Pair+, (glasba), Abrina Vidic (vokal, kostum in scenografija), Marko Lekić (grafoskop, ilustracija), Borut Cajnko (svetloba), Andraž Čok Sorko (kamera) in Svetlana Barbić (kostumi).

Produkcija: Plesni teater Ljubljana / festival Ukrep in KUD Nor

POLETNA MUZEJSKA NOČ // 18. JUNIJ // OB 22.00

ČIPke: Narava_nosim naelektreno // predstavitev del z delavnice / odzivna instalacija
Galerija Vžigalica, sobota, 18. junij, ob 22.00

V sklopu Poletne muzejske noči se obeta predstavitev odzivne instalacije z delavnice *Narava_nosim naelektreno*, kjer so se udeleženske seznanile z odzivno elektroniko, programiranjem in oblikovanjem klobukov. Na predstavitvi bodo z elektroniko opremljeni klobuki krasili glave treh tehno-junakinj, divjih bab, ki obvladajo tako divje rožice kot neukrotljivo tehnologijo. Vsak klobuk jih obdarja z njim lastno supermočjo, ki obvladuje določen vidik narave (biološkega, tehnološkega, človeškega). Vsaka tehno-boginja ima lastno identiteto, ki se spreminja ob stiku z drugima dvema. Svoje posebne moči izražajo skozi interakcije s pomočjo zvoka, senzorjev, LED-lučk, zvočnikov, mikrokontrolerjev in materialov, ki ustrezajo njihovim značilnostim.

S projektom obravnavamo pomen naravnega v tehnološko modernizirani družbi. Izhajamo iz domneve, da je naša predstava o naravi kot statičnem, uravnoteženem in harmoničnem ekosistemu, ki ne vključuje človeka ali tehnologije, naivna. Nase ne moremo gledati kot na protinaravna bitja, ki naravi grozijo in jo uničujejo, temveč kot na katalizatorje evolucije, kajti narava se spreminja skupaj z nami, pri čemer je etična odločitev vedno del odnosa. V naši naravi namreč ni tekmovalnosti in boja za preživetje, temveč sobivanje, kar je razlog za razvijanje 'divje' programske opreme, ki spodbuja tako samostojno delovanje kot tudi simbiozo. /ČIPke/

mentorji: Andrej Zadnik (programiranje) in Lavoslava Benčič (nosljiva elektronika)

oblikovanje klobukov: Sanja Grcić, Ana Lazovski

koncept in svetovanje: Ida Hiršfelder in Saša Spačal

tehnična podpora: Tomo Per (RogLab)

producentki: Tajša Perović (Rampa Lab) in Meta Štular (RogLab)

dokumentacija: Hana Josić

Produkcija: Rampa Laboratorij – Zavod Kersnikova, RogLab – Muzej in galerije mesta Ljubljane

PRODUCENTI, KOPRODUCENTI:

STRIP CORE FORUM LJUBLJANA			 SREDNJA ŠOLA ZA OBLIKOVANJE IN FOTOGRAFIJO
	 Botanični vrt Univerze v Ljubljani	 Carnica Zavod za kulturo in turizem	 hiša LAYER
 Vžigalica Galerija Gallery	 ROGLAB PILOTNI PROJEKT CENTRA ROG	 KUD MREŽA	 PO LETNA MUZEJ SKA x NOČ
 # GALERIJA KAPELICA	 ZNANSTVENO RAZISKOVALNI CENTER SLOVENSKE AKADEMJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI	 Univerza v Ljubljani Fakulteta za arhitekturo	 Univerza v Ljubljani Akademija za likovno umetnost in oblikovanje
 kavovnikova	 ANA DESETNICA mednarodni festival ulovnega gledalca	 ATRIJ ZRC NOVI TRG 2 LJUBLJANA	 Univerza v Ljubljani Naravoslovnotehniška fakulteta Oddelek za tekstilstvo

	 ZAVOD PROJEKT ATOL			
	 Projekt sofinancira Evropska unija Program Ustvarjalna Evropa Kultura			
				
				

GOSTOVANJE ESPARZE JE DEL MEDNARODNEGA PROJEKTA EVROPSKA MREŽA DIGITALNE UMETNOSTI IN ZNANOSTI, KI GA GALERIJA KAPELICA IZVAJA S PODORO PROGRAMA USTVARJALNA EVROPA EVROPSKE UNIJE. GOSTOVANJE STA PODPRLI MEHIŠKA AGENCIJA ZA MEDNARODNO SODELOVANJE ZA RAZVOJ IN MEHIŠKA AMBASADA NA DUNAJU.

KOLOFON PRODUKCIJA: Strip Core/Forum Ljubljana (core@mail.ljudmila.org, m. 031 401556) // Programski selektorji: Katerina Mirović, Aleksandra Stratimirović, Matjaž Brulc, Katja Somrak // Producenta: Tanja Skale // Kapetan tehnične divizije: Borut Cajnko // Elektroverzije: Martin Podlogar, Tomo Markočič // Divizija: Borut Bučinel, Matevž Ftičar, Tomo Hrovat, Marko Kociper, Miha Zupan, Neža Jurman // Besedila: Matjaž Brulc in avtorji // Foto: DK, Borut Bučinel // Prevod: Bojan Albahari, Borut Cajnko // jezikovni pregled: Bojan Albahari // Radijski jingle: Maček // Svetlobna gverila je del mednarodne mreže festivalov svetlobe INFL. // Zahvala vsem prostovoljcem.